

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**z dnia 24 kwietnia 2007 r.****zawierająca uwagi, które stanowią integralną część decyzji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2005, sekcja I – Parlament Europejski**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej za roku budżetowy 2005 ⁽¹⁾,
- uwzględniając ostateczne roczne sprawozdanie finansowego Wspólnot Europejskich za rok budżetowy 2005 – Tom I (SEC(2006) 0915 – C6-0465/2006) ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami za rok budżetowy 2005, Sekcja I – Parlament Europejski ⁽³⁾,
- uwzględniając roczne sprawozdanie audytora wewnętrznego,
- uwzględniając roczne sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego w sprawie wykonania budżetu za rok budżetowy 2005 wraz z odpowiedziami kontrolowanych instytucji ⁽⁴⁾,
- uwzględniając poświadczenie wiarygodności rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw, dostarczone przez Trybunał Obrachunkowy na podstawie art. 248 Traktatu WE ⁽⁵⁾,
- uwzględniając art. 272 ust. 10 oraz art. 275 Traktatu WE, a także art. 179a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁶⁾, w szczególności jego art. 145, 146 i 147,
- uwzględniając art. 13 przepisów wewnętrznych dotyczących wykonania budżetu Parlamentu Europejskiego ⁽⁷⁾,
- uwzględniając art. 147 ust. 1 rozporządzenia finansowego, zgodnie z którym każda instytucja wspólnotowa musi podjąć wszelkie odpowiednie kroki zmierzające do zastosowania się do uwag dołączonych do decyzji w sprawie absolutorium, wydanej przez Parlament Europejski,
- uwzględniając art. 71 oraz art. 74 ust. 3 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A6-0094/2007),
- A. mając na uwadze, że Trybunał Obrachunkowy w ramach przeprowadzonej kontroli nie dopatrył się żadnych istotnych błędów (ust. 10.4),
- B. mając na uwadze, że Trybunał Obrachunkowy wskazał na utrzymujące się niezmiennie słabe punkty w systemach nadzoru i kontroli (ust. 10.5–10.10),

⁽¹⁾ Dz.U. L 60 z 8.3.2005.

⁽²⁾ Dz.U. C 264 z 31.10.2006, str. 1.

⁽³⁾ DV/614096PL.doc.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 263 z 31.10.2006, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 263 z 31.10.2006, str. 10.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006, str. 1).

⁽⁷⁾ PE 349.540/Bur/ann/def.

- C. mając na uwadze, że Parlament w swoich odpowiedziach przedstawił środki podjęte w celu usunięcia słabych punktów, na które wskazał Trybunał Obrachunkowy,
- D. mając na uwadze, że Regulamin Parlamentu zmieniono w dniu 23 października 2002 r. tak, aby absolutorium udzielano Przewodniczącemu, a nie Sekretarzowi Generalnemu,
- E. mając na uwadze, że należy podjąć odpowiednie działania w związku z jego rezolucją z dnia 26 września 2006 r. ⁽⁸⁾ w sprawie absolutorium za rok budżetowy 2004 oraz dokonać oceny postępów w zakresie realizacji jego zaleceń,
- F. mając na uwadze, że statut posła do Parlamentu Europejskiego z dnia 28 września 2005 r. ⁽⁹⁾, będący wynikiem zatwierdzenia przez Radę w dniu 19 lipca 2005 r., wejdzie w życie pierwszego dnia kadencji Parlamentu rozpoczynającej się w 2009 r.,
- G. mając na uwadze *Codex* asystentów posłów przyjęty przez Prezydium dnia 25 września 2006 r. ⁽¹⁰⁾,

Rachunki Parlamentu Europejskiego ze szczególnym uwzględnieniem polityki w zakresie nieruchomości

- zauważa, że w 2005 r. dochody Parlamentu wyniosły 112 393 557 EUR (w 2004 r.: 117 409 824 EUR);
- odnotowuje dane liczbowe, którymi zamknęły się rachunki Parlamentu Europejskiego w roku budżetowym 2005, a mianowicie:

(w EUR)

Wykorzystanie środków	Środki na rok budżetowy 2005		Środki przeniesione z roku budżetowego 2004
	Środki 2005	Środki z dochodów na określony cel	Artykuł 9 ust. 1 oraz art. 9 ust. 4 rozporządzenia finansowego
Dostępne środki	1 264 024 722 (100 %)	31 412 881 (100 %)	281 461 344 (100 %)
Podjęte zobowiązania	1 249 096 468 (98,82 %)		—
Dokonane płatności	941 932 832 (75,40 %)	29 679 028 (94,48 %)	259 853 230 (92,32 %)
Środki przeniesione na 2006 r.			
Artykuł 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia finansowego	307 163 636		
Artykuł 9 ust. 1, art. 9 ust. 2a oraz art. 9 ust. 5 rozporządzenia finansowego	200 000		
Środki anulowane	14 728 254	—	21 608 114 (7,68 %)
Bilans na dzień 31 grudnia 2005 r.: 1 520 822 777			

- zauważa, że w 2005 r. 98,82 % środków zapisanych w budżecie Parlamentu zostało wykorzystanych, a stopa środków anulowanych wyniosła 1,18 %, oraz że, jak w poprzednich latach, osiągnięto bardzo wysoki poziom wykonania budżetu;
- przypomina jednak, że ten wysoki poziom wykonania należy przypisać po części konsekwentnie stosowanej od 1992 r. praktyce przesuwania niewykorzystanych środków w celu przekazywania wszelkich środków dostępnych na koniec roku do linii budżetowych przeznaczonych na budynki, a w szczególności na wcześniejszą spłatę rat kapitałowych w celu obniżenia przyszłych płatności

⁽⁸⁾ Dz.U. L 177 z 6.7.2007, str. 3.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 262 z 7.10.2005, str. 1.

⁽¹⁰⁾ PE 377.686/BUR.

odsetkowych; w związku z tym 124 144 556 EUR (ok. 10 % środków) udostępniono dzięki praktyce przesuwania niewykorzystanych środków pod koniec 2005 r.; z tej kwoty:

- 75,7 mln EUR wydano na zakup budynków „Winston Churchill” (WIC) i „Salvador de Madariaga” (SDM) w Strasburgu,
- 46,2 mln EUR przesunięto z myślą o wcześniejszej spłacie rocznego czynszu należnego za budynki D4 i D5 w Brukseli,
- 2,3 mln EUR przeniesiono do rezerwy z myślą o domu Europejskim w Valletcie;

ponadto, w wyniku normalnych przesunięć, Parlament zakupił – wspólnie z Komisją – domy europejskie w Kopenhadze (10,6 mln EUR) i w Hadze (7,4 mln EUR);

5. przypomina swoim właściwym organom o własnej decyzji, zgodnie z którą „finansowanie budynków powinno stanowić część strategii budżetowej”⁽¹⁾; wobec tego kieruje słowa krytyki pod adresem swoich właściwych organów, które wciąż nie są w stanie uwzględnić w budżecie w sposób wystarczająco jasny polityki Parlamentu dotyczącej nieruchomości z myślą o ich nabywaniu w przyszłości (w linii budżetowej „nabycie majątku nieruchomego” widnieją jedynie zapisy o znaczeniu symbolicznym na rok 2005, 2006 i 2007);
6. ponownie domaga się zmiany artykułu 16 przepisów wewnętrznych dotyczących wykonania budżetu Parlamentu Europejskiego, tak aby projekty budowlane mające istotne skutki finansowe dla budżetu Parlamentu były uzależnione od zgody Komisji Budżetowej;
7. ponownie wzywa władzę budżetową do opracowania prognoz budżetowych gwarantujących, że kwoty ujęte w projekcie budżetu odzwierciedlają rzeczywiste potrzeby Parlamentu w odniesieniu do jego polityki w różnych dziedzinach; zwraca się z prośbą do delegowanych urzędników zatwierdzających o to, aby w swoich rocznych sprawozdaniach z działalności jednoznacznie wykazali otrzymane w ciągu roku środki, podjęte zobowiązania, dokonane płatności i kwoty niewykorzystane; ponadto wzywa delegowanych urzędników zatwierdzających do wskazania powodów niepełnego wykorzystania środków budżetowych, jak to już w pewnym stopniu miało miejsce;
8. jest świadomy faktu, że Trybunał Obrachunkowy opublikuje wkrótce sprawozdanie specjalne w sprawie polityki instytucji dotyczącej budynków; wzywa właściwą komisję do sporządzenia sprawozdania z inicjatywy własnej na podstawie tego sprawozdania specjalnego; jest ponadto zdania, że komisja ta powinna być uprawniona do sporządzania sprawozdań z własnej inicjatywy, bez wcześniejszego zezwolenia oraz poza limitem obowiązującym dla takich sprawozdań, w sprawie dowolnego sprawozdania Trybunału Obrachunkowego, co do którego komisja podejmie taką decyzję;
9. ubolewa, że linia budżetowa przeznaczona dla biur informacyjnych PE w dalszym ciągu nie jest zróżnicowana i wyraża wolę, aby przeprowadzono przegląd najlepszych praktyk we wszystkich biurach informacyjnych, biorąc pod uwagę stosunek kosztów do korzyści;

Uwagi Trybunału Obrachunkowego dotyczące roku budżetowego 2005

10. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Trybunał Obrachunkowy w ramach przeprowadzonej kontroli nie dopatrył się żadnych istotnych błędów (ust. 10.4);
11. odnotowuje uwagi Trybunału dotyczące nowego programu komputerowego do obliczania wynagrodzeń pracowników, a także odpowiedź właściwych służb Parlamentu podkreślającą, że systematyczne kontrole *ex post* mają miejsce od marca 2006 r.;
12. przyjmuje do wiadomości krytykę Trybunału dotyczącą płatności ryczałtowych w związku z podróżami służbowymi pracowników między trzema miejscami pracy Parlamentu; zgadza się jednak, że intencją administracji Parlamentu było znalezienie złotego środka między wymaganiami ram regulacyjnych i potrzebami wynikającymi ze szczególnego środowiska pracy instytucji; zwraca się do Trybunału z prośbą o monitorowanie systemu płatności ryczałtowych i poinformowanie organu udzielającego absolutorium, jeżeli pojawią się jakiegokolwiek okoliczności wskazujące na nadużycia;

⁽¹⁾ Zob. ust. 7 powyższej rezolucji z dnia 26 września 2006 r.

13. zauważa, że Trybunał zwrócił uwagę na słabe punkty systemów nadzoru i kontroli (ustęp 10.9) w związku z wypłatą świadczeń posłom do Parlamentu Europejskiego; uważa za niepokojący fakt, iż do połowy 2006 r. jedynie 54 % usługodawców i tylko 29 % organów wypłacających przedłożyło faktury za okres od lipca 2004 r. do czerwca 2005 r.; zauważa, że wewnętrzna kontrola dodatków otrzymywanych przez posłów na zatrudnienie asystentów zostanie zakończona przed procedurą udzielania absolutorium za 2006 r.;

Roczne sprawozdanie audytora wewnętrznego

14. zauważa, że w 2005 r. służby audytu wewnętrznego sfinalizowały siedem sprawozdań: roczne sprawozdanie audytora wewnętrznego, sprawozdania w sprawie działań podejmowanych w następstwie przeglądu ram kontroli wewnętrznej dyrekcji generalnych, trybu udzielania zamówień publicznych oraz w sprawie dwóch biur informacyjnych Parlamentu (przyjęto również dwa sprawozdania w sprawie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich);
15. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż audytor wewnętrzny był nie tylko gotów do udzielenia pomocy parlamentarnemu sprawozdawcy w sprawie absolutorium, ale również do oficjalnego przedstawienia – po raz pierwszy osobiście – wniosków wypływających z jego sprawozdania rocznego za 2005 r. Komisji Kontroli Budżetowej, dając w ten sposób do zrozumienia, że jego sprawozdanie nie stanowi jedynie wewnętrznego narzędzia zarządzania, ale jest również punktem odniesienia w związku z roczną procedurą udzielania absolutorium;
16. podkreśla, że kontrole potwierdziły, iż instytucja wciąż znajduje się w okresie przejściowym pomiędzy dwoma zasadniczo różnymi koncepcjami kontroli wewnętrznej oraz że pełne wdrożenie ram kontroli wewnętrznej we wszystkich departamentach potrwa nieco dłużej;
17. wyraża swoje zadowolenie z faktu, iż audytor wewnętrzny w 2005 r. skoncentrował się w swojej pracy na trybie udzielania zamówień publicznych oraz na realizacji uzgodnionych planów działań będących wynikiem przeglądu ram kontroli wewnętrznej w 2003 i 2004 r.;
18. w związku z zamówieniami publicznymi zwraca szczególną uwagę na następujące kwestie:
 - należy uzyskać wystarczającą pewność, że przetarg zaspokoi odpowiednie potrzeby, zostanie przeprowadzony zgodnie z przepisami, będzie opłacalny i przejrzysty,
 - należy zadbać o jasną i obszerną dokumentację przetargu,
 - należy ustanowić odpowiednie kryteria wyłączenia, selekcji i przyznania,
 - należy zagwarantować terminowość, równe traktowanie i przejrzystość w kontaktach z oferentami,
 - należy zagwarantować podejmowanie przez komitet otwierający przejrzystych i spójnych decyzji,
 - ocena ofert musi się opierać na ogłoszonych kryteriach,
 - należy zachować pełną ścieżkę audytu w procesie udzielania zamówień,
 - przepisy umowne muszą być zgodne z warunkami przetargu,
 - osiągnięcie tych celów wymaga przeprowadzenia odpowiednich kontroli na wczesnym decydującym etapie procedury przetargowej,

- należy poprawić skuteczność kontroli zobowiązań budżetowych ex ante w przypadku zamówień publicznych;
19. zwraca się do Trybunału Obrachunkowego o oszacowanie najpóźniej w roku budżetowym 2008, w jakim stopniu osiągnięto cele przyjęte w dziedzinie zamówień;
 20. ponownie podkreśla, że ramy kontroli wewnętrznej stosowane przez delegowanego urzędnika zatwierdzającego służą następującym celom: zapewnieniu zgodności z właściwym ustawodawstwem, przepisami i praktykami, zagwarantowaniu wiarygodności informacji i dokumentów dotyczących zarządzania, a także gospodarności, efektywności i skuteczności operacji;
 21. przypomina ponadto, że w celu realizacji celów związanych z kontrolą urzędnicy zatwierdzający muszą przestrzegać 22 minimalnych norm; normy te można przyporządkować pięciu kategoriom: procedury kontrolne, zarządzanie wydajnością i ryzykiem, informacja i komunikacja, działania kontrolne i monitorowanie (audyt i ocena);
 22. w związku z ramami kontroli wewnętrznej podkreśla następujące kwestie (służby audytu wewnętrznego uzgodniły w latach 2003/2004 w porozumieniu z jednostkami zatwierdzającymi 454 działania i zastosowały procedury dalszych działań, aby się upewnić, czy te uzgodnione działania zostały należycie zrealizowane; dotychczas potwierdzono wykonanie 341 działań):
 - z 37 działań związanych z przeglądem systemu komputerowego służącego do zarządzania transakcjami budżetowymi do końca 2005 r. nie zrealizowano jedynie trzech, a dziewięć kolejnych zrealizowano częściowo;
 - z 304 działań mających na celu ustalenie stopnia zgodności z minimalnymi normami kontroli wewnętrznej i jej celami 150 w pełni zrealizowano, 86 zrealizowano częściowo, a w przypadku pozostałych 68 nie podjęto jeszcze żadnych czynności;
 - w przypadku wszystkich pozostałych działań, których jeszcze w pełni nie zrealizowano, służby kontroli wewnętrznej uzgodniły z organami zatwierdzającymi nowy harmonogram, zgodnie z którym będą działać w 2007 r.;
 23. ubolewa nad tym, że kontrola dodatków na koszty pomocy parlamentarnej nie została zakończona przed procedurą udzielania absolutorium za 2005 r.; wzywa właściwą komisję do potraktowania z należytą uwagą wyników tej kontroli na późniejszym etapie;

Zarządzanie finansami w Parlamencie Europejskim

24. zauważa, że analiza zarządzania finansami, dołączona do sprawozdania za 2005 r., stanowi pożyteczne zestawienie najważniejszych operacji finansowych w roku podlegającym przeglądowi;
25. zwraca uwagę na fakt, iż część czynności związanych z zarządzaniem w Parlamencie w 2005 r. wciąż była poświęcona dostosowaniu się do nowych wymagań rozporządzenia finansowego, ustanowieniu nowych systemów kontroli, opracowaniu metodologii i metod pracy, zorganizowaniu programów szkoleniowych i wyznaczeniu nowych obszarów odpowiedzialności;
26. zauważa, że początkowe doświadczenia ze stosowaniem warunków nowego rozporządzenia finansowego w instytucji takiej jak Parlament, która zarządza budżetem administracyjnym, wskazują w niektórych przypadkach na to, że stworzono nazbyt skomplikowane systemy i zasady obiegu środków finansowych;
27. zauważa, że niektóre dyrekcje generalne wciąż są zdania, iż pewne przepisy rozporządzenia finansowego oraz przepisy wykonawcze do nich prowadzą do nadmiernej biurokratyzacji całego procesu kontroli wewnętrznej i stanowią zbędne obciążenie w ramach procesu zarządzania;

28. zauważa, że w byłej Dyrekcji ds. Kontroli Finansowej 18 pracowników (spośród całkowitej liczby 20 członków personelu) zajmowało się kontrolą, natomiast w ramach nowych struktur, wprowadzonych na mocy nowego rozporządzenia finansowego, zadania te wykonuje 44 pracowników w różnych dyrekcjach generalnych; ponadto jest jeszcze 10 audytorów, którzy pracują w służbach odpowiedzialnych za audyt wewnętrzny (spośród ogólnej liczby 12 zatrudnionych tam pracowników);
29. ponownie potwierdza opinię wyrażoną w swoich rezolucjach z dnia 26 września 2006 r., 12 kwietnia 2005 r. ⁽¹²⁾, 21 kwietnia 2004 r. ⁽¹³⁾ i 8 kwietnia 2003 r. ⁽¹⁴⁾, zgodnie z którą „procedura absolutorium powinna swoim zakresem obejmować nie tylko działalność w zakresie zarządzania Sekretarza Generalnego i administracji Parlamentu, ale również decyzje podejmowane przez jego organy kierownicze, tj. przewodniczącego, Prezydium i Konferencję Przewodniczących”;
30. podkreśla, że Parlament udziela absolutorium nie Sekretarzowi Generalnemu, lecz przewodniczącemu, ponieważ za opracowanie i wykonanie budżetu odpowiedzialni są w ostatecznym rozrachunku posłowie wybrani do parlamentu, a nie urzędnicy; w związku z tym zachęca przewodniczącego oraz wiceprzewodniczącego odpowiedzialnego za budżet do ewentualnego udziału w przyszłych posiedzeniach Komisji Kontroli Budżetowej oraz do uzgodnienia z Komisją odpowiedniego formatu, umożliwiającego owocny dialog polityczny procedury udzielania absolutorium;
31. z zadowoleniem przyjmuje dyskusję zainicjowaną przez Prezydium na temat swoich relacji z organami budżetowymi i udzielającymi absolutorium w celu wyjaśnienia ścisłego praktycznego znaczenia pojęcia odpowiedzialności politycznej spoczywającej na członkach władz zarządzających Parlamentu w zakresie wykonywania kompetencji oraz podejmowania decyzji wiążących się ze znacznymi skutkami finansowymi; wzywa nowo wybrane Prezydium do jak najszybszego wznowienia tej dyskusji z udziałem właściwych komisji;
32. przyjmuje z zadowoleniem sporządzenie przez Sekretarza Generalnego związłego i przystępnego dokumentu wyjaśniającego założenia budżetowe na 2004 i 2005 r., który jest również dostępny na stronie internetowej Parlamentu;

Sprawozdania z działalności przedstawione przez dyrektorów generalnych

33. podkreśla, że w dniu 10 kwietnia 2006 r. Sekretarz Generalny Parlamentu przekazał Komisji Kontroli Budżetowej sprawozdania z działalności za 2005 r. przedstawione przez dyrektorów generalnych; w związku z tym Sekretarz Generalny jako delegowany urzędnik zatwierdzający oświadczył, że miał uzasadnione podstawy, by stwierdzić, iż budżet Parlamentu został wykonany zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami oraz że wprowadzone ramy kontroli zapewniły niezbędne gwarancje legalności i prawidłowości operacji leżących u jego podstaw;
34. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wszyscy dyrektorzy generalni wydali bezwarunkowe oświadczenie o wiarygodności operacji finansowych swoich departamentów;
35. docenia postęp w harmonizacji sposobu przedstawiania i struktury rocznych sprawozdań z działalności; podtrzymuje jednak opinię, że konieczne są dalsze zmiany w celu poprawy ich zrozumiałości i współmierności; zwraca się do swoich służb o uwzględnienie jednostronicowego streszczenia z wykazem otrzymanych środków, podjętych zobowiązań, dokonanych płatności oraz przeznaczenia kwot niewykorzystanych (np. środki przeniesione, przesunięcia, przesunięcia niewykorzystanych środków itd.) oraz najważniejszych wydarzeń minionego roku budżetowego;
36. stwierdza, że z wniosków sformułowanych w rocznych sprawozdaniach z działalności wynikają następujące ogólne wyzwania:
 - wdrażanie ram kontroli wewnętrznej wymaga więcej czasu, niż zakładano pierwotnie,
 - realizacja wykonania budżetu w ramach nowego rozporządzenia finansowego,

⁽¹²⁾ Dz.U. L 196 z 27.7.2005, str. 28.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 330 z 4.11.2004, str. 160.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 148 z 16.6.2003, str. 62.

- szybka realizacja politycznych postulatów,
- nabór i integracja nowego personelu;

Zamówienia publiczne

37. przypomina, że zgodnie z art. 54 i 119 zasad wykonania rozporządzenia finansowego ⁽¹⁵⁾ instytucje przekazują władzy budżetowej sprawozdania dotyczące procedur negocjacyjnych oraz zamówień, które nie wchodzą w zakres postanowień dyrektyw w sprawie zamówień publicznych; wykaz zleceniobiorców w przypadku zamówień powyżej 50 000 EUR, ale poniżej progu wyznaczonego przez powyższą dyrektywę, publikuje się w Dzienniku Urzędowym, zamówienia w wysokości od 13 800 EUR do 50 000 EUR publikuje się na stronach internetowych instytucji; ponadto w 2003 r. Parlament wezwał Sekretarza Generalnego do przedstawiania rocznych sprawozdań z udzielonych zamówień ⁽¹⁶⁾;
38. odnotowuje, że roczne sprawozdanie zawiera następujące informacje na temat zamówień o wartości równej kwocie 13 800 EUR lub ją przekraczających, udzielonych w 2005 r.:

Rodzaj zamówienia	Liczba [2004 w 0]	Wartość procentowa [2004 w 0]	Kwota w EUR [2004 w 0]	Wartość procentowa [2004 w 0]
Usługi	199 (229)	64 % (58 %)	89 551 639 (180 927 304)	44 % (75 %)
Dostawy	53 (99)	17 % (25 %)	29 036 604 (26 500 867)	14 % (11 %)
Roboty	48 (60)	15 % (15 %)	13 763 856 (18 876 271)	7 % (8 %)
Budynki	12 (4)	4 % (2 %)	73 149 658 (15 593 025)	35 % (6 %)
Razem	312 (392)	100 %	205 501 756 (241 897 467)	100 %

Rodzaj procedury	Liczba [2004 w 0]	Wartość procentowa [2004 w 0]	Kwota w EUR [2004 w 0]	Wartość procentowa [2004 w 0]	Średnia kwota [2004 w 0]
Otwarta	64 (95)	21 % (24 %)	94 187 176 (157 909 034)	71 % (70 %)	1 471 675 (1 662 200)
Ograniczona	112 (110)	37 % (28 %)	26 676 276 (39 897 441)	20 % (18 %)	238 181 (362 704)
Negocjacyjna	124 (183)	42 % (48 %)	11 488 646 (28 497 967)	9 % (12 %)	92 650 (155 727)
Razem	300 (388)	100 %	132 352 098 (226 304 442)	100 %	441 174 (585 259)

39. zwraca uwagę, że 147 spośród 312 udzielonych zamówień miało wartość co najmniej 50 000 EUR, natomiast wartość pozostałych 165 wynosiła pomiędzy 13 800 a 50 000 EUR; zwraca się do swojej administracji z zapytaniem, czy ta uważa, że procedury zastosowane przy udzielaniu tych drugich zamówień w ramach zmienionego rozporządzenia finansowego były wystarczająco efektywne;

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1).

⁽¹⁶⁾ Ustęp 90 rezolucji Parlamentu w sprawie udzielenia absolutorium za 2001 r. (Dz.U. L 148 z 16.6.2003, str. 62).

40. przypomina, że audytor wewnętrzny zakończył kontrolę procesu udzielania zamówień, obejmującą całą instytucję; jego zalecenia znajdują się powyżej;
41. przyjmuje z zadowoleniem, że biorąc pod uwagę wartość, 91 % wszystkich zamówień przyznano zgodnie z procedurą otwartą (71 %) i procedurą ograniczoną (21 %);
42. odnotowuje odpowiedź Sekretarza Generalnego ⁽¹⁷⁾ przedstawiającą działania podjęte w celu stworzenia bazy danych zawierającej informacje na temat zamówień zgodnie z art. 95 rozporządzenia finansowego; jednocześnie zauważa, że zmienione rozporządzenie finansowe przewiduje obecnie jedną centralną bazę danych dla wszystkich instytucji, zarządzaną przez Komisję;

Grupy polityczne (przeгляд rachunków i procedur – pozycja budżetowa 3701)

43. przypomina, że ust. 2.7.3 przepisów dotyczących korzystania ze środków pozycji budżetowej 3701 ⁽¹⁸⁾ wymaga, aby Prezydium i Komisja Kontroli Budżetowej zajmowały się rachunkami grup politycznych zgodnie z uprawnieniami przyznanymi im w Regulaminie;
44. powtarza, że grupy polityczne odpowiadają we własnym zakresie za zarządzanie przysługującymi im środkami i za ich wykorzystanie oraz że kompetencje Służby Audytu Wewnętrznego Parlamentu nie obejmują warunków, na jakich wykorzystywane są środki w ramach pozycji budżetowej 3701;
45. z zadowoleniem przyjmuje decyzję grup politycznych o publikacji swoich wewnętrznych zasad finansowych i budżetowych na 2005 r. na stronie internetowej Parlamentu;
46. stwierdza, że w 2005 r. środki zapisane w pozycji budżetowej 3701 zostały rozdzielone w następujący sposób:

(w tys. EUR)

Kwota łączna przewidziana w budżecie		61 973				
Posłowie niezrzeszeni		1 329				
Kwoty przewidziane dla grup politycznych		60 644				
Grupa polityczna	Środki przyznane z budżetu PE	Środki własne i środki przeniesione grup politycznych	Wydatki w 2005 r.	Przeznaczenie w %	Górny limit dla przesunięcia środków (*)	Przesunięcia środków po 2006 r.
PPE-DE	17 282	4 510	15 066	69 %	8 641	6 727
PSE	13 107	5 447	11 679	63 %	6 554	6 554
ALDE	5 783	2 251	4 354	54 %	2 892	2 892
Verts/ALE	2 712	777	2 448	71 %	1 356	1 040
GUE/NGL	2 726	1 223	2 735	69 %	1 363	1 214
UEN	1 672	284	1 525	78 %	836	430
IND/DEM	2 182	688	2 044	71 %	1 091	826
NI	1 110	219	986	74 %	555	260
Razem	46 575	15 399	40 837	66 %	23 287	19 942

(*) Zgodnie z zasadami wykonania pozycji budżetowej 3701.

47. odnotowuje potwierdzenie przez audytorów zewnętrznych grup politycznych zgodności rachunków z obowiązującymi przepisami i międzynarodowymi standardami rachunkowości;

⁽¹⁷⁾ Pismo do przewodniczącego Komisji Kontroli Budżetowej z dnia 11 stycznia 2007 r. (300319).

⁽¹⁸⁾ Decyzja Prezydium z dnia 30 czerwca 2003 r.

48. zauważa, że w dniu 3 lipca 2006 r. Prezydium zatwierdziło sprawozdania grup politycznych z wykonania budżetu oraz sprawozdania audytorów; w tym kontekście grupa PSE zwróciła 322 107 EUR, a ALDE 788 845 EUR niewykorzystanych środków do budżetu parlamentarnego, ponieważ kwoty te nie podlegały przesunięciu;
49. odnotowuje, że grupy polityczne wykorzystały średnio zaledwie 66 proc. przyznaných im środków (w 2004 r. – 74 %);

Partie polityczne na poziomie europejskim

50. odnotowuje, że rachunki na zamknięcie roku budżetowego 2005 przedstawiały się następująco:

Wykonanie budżetu 2005 w ramach porozumienia

(w EUR)

Partia (*)	Środki własne	Łączna kwota środków przyznaných przez PE	Dochody ogółem	Dotacje jako % wydatków kwalifikowalnych (maks. 75 %)
PPE	1 053 583,60	2 398 941,14	3 452 524,74	70,08 %
PSE	848 943,72	2 489 175,00	3 338 118,72	74,76 %
ELDR	358 234,17	819 562,69	1 177 796,86	70,10 %
EFGP	205 699,82	568 261,00	773 960,82	73,64 %
AEN	38 184,98	114 330,48	152 515,46	74,96 %
PDE	85 932,25	253 933,49	339 865,74	74,86 %
GE	121 956,00	365 868,00	487 824,00	69,49 %
EFA	84 530,51	217 906,00	302 436,51	72,05 %
Razem	2 797 065,05	7 117 977,80	10 025 042,85	72,18 %

(*) PPE: Europejska Partia Ludowa; PSE: Partia Europejskich Socjalistów; ELDR: Europejska Liberalno-Demokratyczna Partia Reform; EFGP: Europejska Federacja Partii Zielonych; AEN: Unia na rzecz Europy Narodów; PDE: Europejska Partia Demokratyczna; GE: Zjednoczona Lewica Europejska; EFA: Wolne Przymierze Europejskie

51. podkreśla fakt, że zewnętrzni audytorzy partii politycznych potwierdzili zgodność rachunków z przepisami statutowymi, określonymi w art. 6, 7, 8 i 10 rozporządzenia (WE) nr 2004/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania⁽¹⁹⁾; podkreśla również, że rachunki zawierały rzetelny i wierny obraz sytuacji partii politycznych w momencie zamknięcia roku budżetowego 2005;
52. zauważa jednak, że:
- Zjednoczona Lewica Europejska (GE) przekroczyła założenia preliminarza budżetowego i wykazała stratę w wysokości 42 000 EUR, która nie została w całości pokryta z dostępnych środków; w związku z tym ugrupowanie to musi poprawić zdecydowanie system kontroli wewnętrznej i bezzwłocznie dokapitalizować partię w celu pokrycia pasywów za 2005 r. oraz zapewnienia dostatecznego poziomu rezerwy w przyszłości;
 - poziom wykonania budżetu Unii na rzecz Europy Narodów (AEN) i Europejskiej Partii Demokratycznej (PDE) był zdecydowanie niższy od odpowiednich preliminarzy budżetowych, co doprowadziło do zmniejszenia dotacji i żądania zwrotu nadwyżki (110 669,52 EUR od AEN i 113 690,51 EUR od PDE);
53. zwraca szczególną uwagę na fakt, że partie polityczne na poziomie europejskim osiągnęły wysoki poziom wykorzystania przyznaných im środków;

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 297 z 15.11.2003, str. 1.

54. ponownie podkreśla znaczenie swoich propozycji dalszej zmiany rozporządzenia (WE) nr 2004/2003, jak zaplanowano to w rezolucji z dnia 23 marca 2006 r. ⁽²⁰⁾;
55. wyraża zadowolenie, że udało się osiągnąć następujące postępy w kwestii finansowania partii politycznych na poziomie europejskim w następstwie decyzji Prezydium z dnia 1 lutego 2006 r.:
- wydatki kwalifikowalne w ramach dotacji w bieżącym roku (*n*) mogą zostać spłacone w roku *n+1*,
 - Prezydium przyjęło wieloletni budżet indykacyjny na lata 2007–2009;
56. jest nadal przekonany, że europejskim partiom politycznym powinno się zezwolić na tworzenie rezerw, aby mogły wywiązać się ze statutowych zobowiązań wobec swoich pracowników i partnerów umownych w przypadku rozwiązania partii; wzywa Komisję, aby przestała uchylać się od wypełnienia zobowiązania przyjętego w ramach procedury uzgadniania z dnia 21 listopada 2006 r. co do przedłożenia wniosku w sprawie zmiany rozporządzenia nr (WE) 2004/2003, który wprowadzi odpowiednie przepisy dotyczące wyłączenia środków własnych z zakresu zasady nieosiągania korzyści wyrażonej w art. 109 rozporządzenia finansowego, w szczególności wkładów i składek członkowskich włączonych do finansowania rocznych działań partii politycznych na poziomie unijnym, które przekraczają 25 % kwalifikowanych kosztów ponoszonych przez beneficjenta, zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2004/2003;

Polityka Parlamentu w zakresie nieruchomości

57. uznaje, że zgodnie z obraną strategią Parlament pragnie stać się właścicielem nieruchomości, z których korzysta; w związku z tym w latach 1992–2005 PE zainwestował w nieruchomości łącznie 1 400 mln EUR, dzięki czemu zaoszczędził – zgodnie z własnymi wyliczeniami – około 700 mln EUR do końca 2006 r. na kosztach wynajmu i opłat;
58. zwraca się do Sekretarza Generalnego o przedłożenie właściwej komisji parlamentarnej szczegółów dotyczących kosztów utrzymania trzech miejsc pracy Parlamentu (kosztów łącznych i w rozbiciu na poszczególne miejsca pracy), ponieważ ostatnie zestawienie, o które wnioskowano dotyczyło roku 2000, gdy Unia liczyła jedynie 15 państw członkowskich, w celu uzyskania przez Parlament lepszego wglądu w strukturę kosztów i określenia obszarów, w których można poczynić oszczędności;

Strasburg

59. podkreśla ponownie, że Komisja Kontroli Budżetowej dokonała wszechstronnej analizy wydarzeń związanych z kupnem budynków Winston Churchill (WIC), Salvador de Madariaga (SDM) oraz IPE III w trakcie przygotowań Parlamentu do udzielenia absolutorium za rok 2004;
60. podkreśla, że w następstwie jednogłośnej decyzji Prezydium z dnia 23 października 2006 r. Parlament stał się właścicielem trzech budynków; przepisy finansowe i prawne zawarte w akcie sprzedaży przewidywały, co następuje:
- cenę sprzedaży, uiszczaną w gotówce podczas podpisania umowy, w wysokości 143 125 000 EUR, przy czym dwa budynki przyznano za symboliczną cenę 1 EUR za każdy;
 - rozpoczęcie użytkowania budynków przez Parlament jako ich właściciela od dnia podpisania umowy;
 - realizację programu prac remontowych w budynkach zgodnie z początkowymi ustaleniami z SCI Erasme, za którego wykonanie będzie odpowiadało miasto Strasburg;
 - zobowiązanie miasta Strasburga do sfinansowania i wykonania prac koniecznych do zaklasyfikowania budynku IPE III do pierwszej kategorii budynków dostępności publicznej najpóźniej do dnia 31 grudnia 2007 r.;

⁽²⁰⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, str. 127.

61. zauważa, że przy tej okazji Prezydium zatwierdziło również opłatę za wynajem trzech budynków na rok 2006 do momentu podpisania porozumienia ramowego (dnia 28 września 2006 r.), zgodnie z opinią dostarczoną przez Dział Prawny w dniu 26 czerwca 2006 r.: 7 352 644,14 EUR za budynki WIC i SDM oraz 4 023 329,90 EUR za budynek IPE III;
62. zauważa ponadto, iż umowa sprzedaży przewidywała, że w przypadku scedowania przez Parlament całego kompleksu budynków na stronę trzecią inną niż instytucja lub organ Unii Europejskiej prawo własności budynku(-ów) przechodzi ponownie na miasto Strasburg za symboliczną kwotę 1 EUR; Parlament i miasto Strasburg uzgadniają wspólnie cenę budynków, a w przypadku braku porozumienia określa się ją na podstawie ekspertyzy;

Luksemburg

63. odnotowuje fragmenty porozumienia ramowego zawartego między władzami Luksemburga a Parlamentem dotyczące rozbudowy budynku Konrad Adenauer (KAD I i II); porozumienie ramowe obejmuje działkę, prawo Parlamentu do najmu całości budynków lub ich części oraz warunki przyznania prawa budowy i własności ewentualnemu nabywcy budynków;
64. zauważa ponadto, że koszty głównego wykonawstwa w przypadku dalszych analiz, robót modernizacyjnych w budynku KAD oraz koszty umów na wykonanie robót zostały oszacowane na 345 170 900 EUR (stan na maj 2005 r.);
65. podkreśla, że będzie dążył do uzyskania certyfikatu zgodności z wymogami ochrony środowiska przy rozbudowie budynku KAD zgodnie z wymogami systemu zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego (EMAS);

Bruksela

66. przypomina, że w dniu 10 października 2004 r. Parlament podpisał z deweloperem umowę o użytkowanie wieczyste z opcją nabycia pod budowę budynku D4-D5; ogólny budżet wynosi 325,2 mln EUR; wpłacono zaliczki w wysokości 192,6 mln EUR;
67. zauważa, że w lipcu 2005 r. Prezydium zatwierdziło utworzenie części przeznaczonej na działalność społeczno-kulturalną oraz wszechnicy PE w budynku D4;
68. podkreśla, że rząd belgijski zagwarantował, ostatnio w piśmie premiera Guy Verhofstadta z dnia 28 września 2004 r., że Parlament otrzyma zwrot kosztów nabycia i zagospodarowania działki i że jest to standardowa procedura, która ma zastosowanie również do innych instytucji europejskich;
69. ubolewa jednak nad tym, że władze belgijskie nie respektowały dotychczas porozumienia w sprawie kosztów oszacowanych na 43 mln EUR i że kwestionują one wysokość łącznej kwoty zwrotu, jaką Parlament powinien otrzymać za koszty poniesione w związku z zagospodarowaniem terenu pod budynki D4-D5, oszacowaną przez służby Parlamentu na 30,8 mln EUR;
70. uważa, że oferta władz belgijskich wynosząca 15 milionów EUR jest nie do przyjęcia; jest zdania, że koszty utwardzenia dachu stacji kolejowej, która stanowi drogę publiczną, zasadniczo nie powinny być finansowane z budżetu Parlamentu;
71. wyraża poparcie dla przewodniczącego i Prezydium co do rozwiązania sporów między władzami belgijskimi a Parlamentem, które wynikły w związku z ochroną interesów finansowych i instytucjonalnych Parlamentu;
72. w związku z tym wzywa rząd belgijski do respektowania wyżej wspomnianego porozumienia;
73. jest zdania, że budowa nowych budynków Parlamentu oraz związane z nią dalsze inwestycje budowlane prowadzone dookoła tych budynków wywarły wpływ na bezpośrednie sąsiedztwo, jeżeli chodzi o budynki mieszkalne, ruch drogowy, warunki życia i pracy; wzywa w związku z tym Sekretarza Generalnego do kontynuowania strategii regularnych konsultacji z przedstawicielami mieszkańców

danego obszaru oraz informowania o osiągniętych rezultatach, celem ograniczenia ewentualnego negatywnego wpływu obecności Parlamentu, przy współpracy z władzami lokalnymi, w odpowiednim terminie przed następnym absolutorium;

System dobrowolnych ubezpieczeń emerytalnych

74. przypomina, że Trybunał Obrachunkowy wielokrotnie podkreślał w swoich rocznych sprawozdaniach, ostatnio w 2005 r. (tabela 10.2), konieczność stworzenia wystarczającej podstawy prawnej dla dodatkowego systemu ubezpieczeń emerytalnych Parlamentu Europejskiego; przypomina, że według Trybunału należy ponadto określić jednoznaczne zasady obowiązujące w przypadku wystąpienia deficytu; odnotowuje jednak, że zdaniem służby prawnej Parlamentu odpowiednia podstawa prawna dla uzupełniającego systemu emerytalnego istnieje na mocy autonomii Parlamentu Europejskiego w kwestii uregulowań wynikającej z art. 199 TWE (ex art. 142 Traktatu EWG), upoważniającego Parlament Europejski do podejmowania wszelkich środków dotyczących funkcjonowania wewnętrznych struktur, a ponadto od momentu wejścia w życie statutu pośła podstawę prawną funduszu emerytalnego stanowić będzie art. 27 statutu;
75. zauważa, że dobrowolny fundusz emerytalny liczył w listopadzie 2005 r. 475 członków, którzy płacili comiesięczne składki – potrącane bezpośrednio w ramach zwrotu kosztów ogólnych – w wysokości 948 EUR (1/3 kosztów); natomiast Parlament płacił miesięczną składkę w wysokości 1 896 EUR za osobę;
76. wzywa członków dobrowolnego funduszu emerytalnego, by do końca listopada 2007 r. udowodnili, że ich składki potrącane w ramach zwrotu kosztów ogólnych były refundowane z prywatnego źródła dochodów; w przeciwnym razie członkowie funduszu narażą się na zarzuty generowania ukrytego dodatkowego dochodu;
77. wzywa swoją administrację do zawieszenia płatności – począwszy od stycznia 2008 r. – dla członków, którzy nie udowodnią, że ich indywidualne składki na dobrowolny fundusz emerytalny były refundowane z prywatnego źródła dochodu;
78. przypomina Prezydium i jego administracji, aby do dnia 30 marca 2007 r. przedstawili środki gwarantujące, że płatności własne członków systemu emerytalnego są dokonywane poprzez bezpośrednie zlecenie płatności obciążające osobiste źródło dochodów⁽²¹⁾;
79. odnotowuje, że dobrowolny fundusz emerytalny zdołał zmniejszyć swój deficyt aktuarialny, istniejący już od pięciu lat, z 43 756 745 EUR w 2004 r. do 28 875 471 EUR w 2005 r., podnosząc aktuarialny poziom finansowania funduszu z 76,8 % w 2004 r. do 86,1 % w 2005 r.; podkreśla, że w ubiegłych latach rynek papierów wartościowych okazał się bardzo zmienny, a zatem nie ma pewności, w jakim kierunku rozwinie się deficyt aktuarialny funduszu;
80. wzywa zarządcę inwestycyjnego funduszu do preferowania inwestycji niskiego ryzyka i przestrzegania standardów etycznych inwestycji, jak określono w rezolucjach Parlamentu;
81. odnotowuje, że od stycznia 2006 r. członek może pobierać miesięczną emeryturę w wysokości 1 304 EUR, począwszy od 60. roku życia i zaledwie po pięciu latach wpłacania składek;
82. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Prezydium powołało grupę roboczą w celu zbadania sytuacji finansowej dobrowolnego funduszu emerytalnego w oparciu o niezależną analizę aktuarialną; zwraca się z prośbą o regularne informowanie Komisji Kontroli Budżetowej o wnioskach grupy roboczej;
83. jest zdania, że stosunek między Parlamentem Europejskim a funduszem emerytalnym musi zostać uregulowany prawnie poprzez zawarcie umowy, gdy tylko grupa robocza Prezydium zakończy swoją misję;
84. jest zdania, że wraz z wejściem w życie statutu pośła do Parlamentu Europejskiego dobrowolny fundusz emerytalny powinien ograniczyć się do uznawania praw (nabytych do czerwca 2009 r.), co oznacza, że ani posłowie do Parlamentu Europejskiego, ani członkowie funduszu nie mogą dokonywać dalszych wpłat do funduszu; wzywa Prezydium do przyjęcia stosownych środków;

⁽²¹⁾ Zob. ust. 88 powyższej rezolucji z dnia 26 września 2006 r.

Asystenci posłów do Parlamentu Europejskiego

85. przyjmuje z zadowoleniem decyzję Prezydium z dnia 25 września 2006 r. w sprawie przyjęcia *Codexu* asystentów posłów do Parlamentu Europejskiego; jest zdania, że każdy poseł powinien otrzymać egzemplarz tego dokumentu w swoim języku;
86. zauważa, opierając się na danych dostarczonych przez Sekretarza Generalnego w dniu 24 stycznia 2007 r., że całkowita liczba akredytowanych asystentów wynosi obecnie 1 416, z czego 433 stanowią usługodawcy (osoby fizyczne), około 583 osób zawarło bezpośrednią umowę o pracę z posłem, a pozostałe 400 jest zatrudnionych za pośrednictwem usługodawcy; spośród tych osób około 138 zawarło umowę o pracę zgodnie z prawem belgijskim (14 % akredytowanych asystentów zatrudnionych na umowę o pracę); w 2005 r. było 4 060 umów z asystentami posłów (w tym 1 673 pracowników i 2 387 usługodawców, z czego 1 687 stanowiły osoby fizyczne, a 700 – osoby prawne), zaś 492 stażystów otrzymywało wynagrodzenie z dodatku na koszty pomocy parlamentarnej;
87. podkreśla w tym kontekście znaczenie kontroli dodatków na koszty pomocy parlamentarnej, której wyniki będą dostępne dopiero w ciągu roku; zwraca się zatem do Komisji Kontroli Budżetowej o wzięcie pod uwagę sprawozdania z kontroli oraz swoich wcześniejszych spostrzeżeń na temat dodatków dla posłów ⁽²²⁾ podczas udzielania absolutorium za 2006 r.;
88. przyjmuje do wiadomości, że opracowywanie statutu asystentów wymaga negocjacji z Komisją i Radą oraz że Prezydium pragnie także skonsultować się z Komisją Prawną; zwraca się zatem do nowo wybranego Prezydium o kontynuowanie działań na rzecz uregulowania rekrutacji i warunków pracy, a także kwestii zabezpieczenia społecznego i opodatkowania asystentów;
89. stoi na stanowisku, że w świetle trwającej debaty nad tą kwestią należy przedłużyć mandat grupy roboczej Parlamentu ds. asystentów posłów;

Plan z Kioto-plus dla Parlamentu Europejskiego

90. przypomina najważniejsze liczby, które odzwierciedlają ogromne oddziaływanie Parlamentu Europejskiego na środowisko naturalne (dane z 2004 r.):
— wydatki na elektryczność	6,2 milionów EUR
— ogrzewanie i gaz	235 364 GJ/rok
— emisje CO ₂	11 245 t/rok
— papier/drukarnia	70 523 kartony po 2 500 arkuszy A4 (846,3 t)
— woda	167 830 m ³ = 258 836 EUR
— odpady zwykłe	2 098 t = 347 387 EUR
— parkingi samochodowe	5 156 miejsc
91. zwraca się do Sekretarza Generalnego o dostarczenie właściwej komisji parlamentarnej analizy oddziaływania na środowisko trzech miejsc pracy Parlamentu (łącznie i dla poszczególnych lokalizacji) oraz związanego z tym zapotrzebowania na przejazdy między nimi;
92. przyjmuje z zadowoleniem decyzję Prezydium z dnia 19 kwietnia 2004 r. ustanawiającą system zarządzania ochroną środowiska w Parlamencie Europejskim – zgodnie z rozporządzeniem w sprawie systemu zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego (EMAS) – stanowiący doskonałe narzędzie zarządzania oddziaływaniem działalności Parlamentu na środowisko;
93. przyjmuje z zadowoleniem inne inicjatywy mające na celu zmniejszenie oddziaływania Parlamentu na środowisko, takie jak reorganizacja drukarni, wprowadzenie nowych, lżejszych pojemników do transportu dokumentów, udostępnienie rowerów w Brukseli i Luksemburgu, organizacja wideokonferencji i recykling nabożów do drukarek;

⁽²²⁾ Zob. ust. 73–79 powyższej rezolucji z dnia 26 września 2006 r.

94. uznaje rejestrację w systemie EMAS za bardzo pozytywny krok; ubolewa jednak, że plan działania EMAS wyznacza bardzo skromne cele w zakresie redukcji (np. 5 % dla ogrzewania i klimatyzacji), proponuje odległe terminy (np. 2011 r. dla redukcji zużycia energii do celów oświetlenia) i powołuje różne grupy studyjne pracujące nad pojedynczymi usprawnieniami;
95. zauważa, że Unia Europejska odgrywa wiodącą rolę w debacie nad zmianami klimatycznymi na szczeblu międzynarodowym; uważa zatem, że Parlament powinien nie tylko przyczynić się aktywnie do realizacji zobowiązań protokołu z Kioto, ale także dążyć do celów określonych we własnych rezolucjach w sprawie zmian klimatycznych, zwłaszcza redukcji emisji CO₂ o 30 % do 2020 r.;
96. zwraca się do swojej administracji o opracowanie planu Kioto-plus, zawierającego ambitniejszy i bardziej kompleksowy plan działania aniżeli środki przewidziane w ramach EMAS, w celu pokazania społeczeństwu, że Parlament dąży do osiągnięcia celów, jakie sam sugeruje innym;
97. jest zdania, że działania planu Kioto-plus powinny obejmować, co następuje:
- zagwarantowanie, że rozbudowa budynku KAD w Luksemburgu będzie stanowić przykład poprzez zastosowanie najlepszych praktyk ochrony środowiska, np. zainstalowanie systemu zbierania, magazynowania i ponownego wykorzystania wody deszczowej, zastosowanie ekotechnologii dla zmniejszenia zużycia energii, zastosowanie nowoczesnej technologii, takiej jak zaawansowana izolacja cieplna, lub systemów klimatyzacji ułatwiających odzyskiwanie ciepła lub chłodzenie swobodne (free cooling), zastosowanie paneli słonecznych do ogrzewania wody oraz możliwość instalacji urządzenia do kogeneracji energii cieplnej i elektrycznej,
 - ustanowienie zintegrowanego planu wydajności energetycznej na podstawie kontroli zużycia energii oraz analizy głównych przyczyn utraty energii; utrata energii może być przedstawiona za pomocą termograficznych obrazów budynków,
 - rozważenie zmiany dostawcy energii elektrycznej lub renegowacja umowy z aktualnym dostawcą (dostawcami) w celu zakupu energii od przedsiębiorstw o najmniejszym negatywnym oddziaływaniu na środowisko,
 - zmniejszenie zużycia papieru (wynoszącego 846 ton w 2004 r.),
 - dążenie do znacznego zmniejszenia zużycia wody (które, jak się wydaje, nie należy do celów aktualnego planu działań EMAS),
 - zmniejszenie emisji CO₂ z samochodów służbowych do 130 gr/km do 2012 r.,
 - rozważenie wykorzystywania pojazdów hybrydowych jako samochodów służbowych, gdy tylko jest to możliwe,
 - zorganizowanie w Parlamencie kampanii informacyjnej, podczas której – w oparciu o potrzeby transportowe i preferencje urzędników i innych pracowników zebrane w ankietach – zaprezentowany zostanie plan Parlamentu dotyczący mobilności, podkreślający zalety i zachęcający do stosowania zrównoważonych środków transportu (tj. chodzenie pieszo, jazda rowerem, korzystanie z publicznych środków transportu, wspólne przejazdy samochodem, wspólne użytkowanie samochodu itp.),
 - nawiązanie kontaktu z lokalnymi i regionalnymi podmiotami świadczącymi usługi transportu publicznego w sprawie zaoferowania wydajniejszej sieci transportu publicznego i przyciągnięcia w ten sposób większej liczby klientów spośród personelu Parlamentu i innych instytucji,
 - zwrócenie się do Prezydium o stworzenie stałego i widocznego punktu informacyjnego na temat zarządzania mobilnością, dostarczającego klientom informacji i pomocy w zakresie zrównoważonej mobilności,
 - zachęcanie do stosowania sprzętu informatycznego i wideokonferencji w celu ograniczenia ilości podróży,

- próba zmniejszenia odległości, jakie pokonuje żywność sprzedawana w stołówkach i restauracjach Parlamentu, zanim trafi do konsumenta;

Równość szans w Parlamencie Europejskim

98. uważa, że równość szans musi stanowić integralną część polityki personalnej Parlamentu; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem kompleksowe sprawozdanie przedstawione przez wiceprzewodniczącą ds. równouprawnienia płci, przyjęte przez Prezydium w dniu 29 listopada 2006 r.; oczekuje, że jego wnioski zostaną w pełni wprowadzone w życie;
99. zauważa, że polityka Parlamentu w zakresie równości szans powinna stanowić integralną część procedur przetargowych i być należycie uwzględniana przy zawieraniu umów z przedsiębiorstwami świadczącymi usługi Parlamentowi;
100. zgadza się z określonymi przez Prezydium celami dotyczącymi mianowania kobiet na stanowiska kierownicze; z satysfakcją odnotowuje, że cele dotyczące kierownictwa wyższego szczebla zostały niemalże zrealizowane;
101. zwraca uwagę na ciągłą nierównowagę na stanowiskach kierowniczych średniego szczebla; przyjmuje z zadowoleniem badania i środki podjęte przez DG ds. Personelu; wzywa jednakże do oceny pilotażowego programu szkoleń dla kobiet, które mogłyby otrzymać nominację na stanowisko kierownika działu;
102. podkreśla, że większa równowaga między życiem zawodowym a prywatnym może wspierać równość szans; zwraca się w związku z tym o konkretne środki dla wprowadzenia elastyczniejszej organizacji pracy personelu, uzupełniające istniejące przepisy statutowe;
103. odnotowuje wysiłki DG ds. Personelu mające na celu poprawę procedur administracyjnych i budżetowych dotyczących zastępowania pracowników przebywających na urlopach macierzyńskich lub wychowawczych/rodzinnych oraz pracujących w niepełnym wymiarze godzin; zwraca się do Prezydium i Komisji Budżetowej o zarezerwowanie niezbędnych środków budżetowych dla zapewnienia systematycznego zastępowania tych członków personelu;
104. przyjmuje z zadowoleniem wysiłki na rzecz poprawy dostępu do Parlamentu dla osób niepełnosprawnych – zarówno posłów, asystentów, pracowników, jak i obywateli; przyjmuje z zadowoleniem przyjęty przez Prezydium pilotażowy program szkoleń dla osób niepełnosprawnych, uznając go za środek pozytywnego działania i pamiętając, że długookresowym celem jest pełne włączenie aspektu niepełnosprawności we wszystkie procedury związane z zasobami ludzkimi;
105. wzywa Sekretarza Generalnego do pełnego uwzględnienia rezolucji w sprawie problematyki płci z dnia 13 marca 2003 r. ⁽²³⁾ w polityce personalnej Parlamentu; zaleca uwzględnienie problematyki płci przy opracowywaniu budżetu na 2008 r. (gender budgeting);

Parlament a Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF)

106. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że współpracę między Parlamentem a OLAF uznaje się ogólnie za satysfakcjonującą; wyraża jednak zaniepokojenie długim czasem potrzebnym do zakończenia niektórych dochodzeń;
107. zwraca się do Komisji Kontroli Budżetowej, aby do końca lipca 2007 r. zaprosiła dyrektora OLAF do dyskusji nad kwestiami budzącymi obustronne zainteresowanie;
108. jest świadomy, że Parlament i Rada w bliskiej przyszłości będą dyskutować nad rewizją rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽²⁴⁾;

⁽²³⁾ Dz.U. C 61 E z 10.3.2004, str. 384.

⁽²⁴⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

„Podnieść poprzeczkę” – reforma administracji Parlamentu

109. zwraca uwagę na fakt, że niemal zakończono reorganizację sekretariatu Parlamentu mającą na celu wprowadzenie jeszcze większego profesjonalizmu, wysokiej jakości i synergii; odnotowuje wprowadzenie następujących zmian:
- podział byłej Dyrekcji Generalnej ds. Komisji i Delegacji na dwie dyrekcje – Dyrekcję Generalną ds. Polityk Wewnętrznych oraz Dyrekcję Generalną ds. Polityk Zewnętrznych – i uwzględnienie w ten sposób rosnącego obciążenia legislacyjnego i poziomu specjalizacji,
 - poprawa stosunków między Parlamentem Europejskim a parlamentami krajowymi,
 - rozwiązanie byłej Dyrekcji Generalnej ds. Badań i przekształcenie jej w departamenty polityczne współpracujące blisko z komisjami parlamentarnymi,
 - zapewnienie komisjom parlamentarnym środków na pokrycie kosztów analiz zewnętrznych i doradztwa niezależnych ekspertów,
 - poprawa wykorzystania biblioteki,
 - powołanie horyzontalnych zespołów ds. projektów dotyczących kwestii priorytetowych, oraz
 - poprawa jakości tekstów parlamentarnych;
110. przyjmuje z zadowoleniem postępy w realizacji reformy;
111. podkreśla jednocześnie, że aby instytuty badawcze dostarczały doradztwa wysokiej jakości, specyfikacje analiz zewnętrznych powinny być jasne, koperta finansowa wystarczająca, a terminy realistyczne;

Dalsze działania w związku z zeszłoroczną rezolucją w sprawie absolutorium

112. przyjmuje do wiadomości, że Prezydium w dniu 30 listopada 2005 r. wyznaczyło po dwie osoby spośród wiceprzewodniczących i kwestorów do przygotowania nowych przepisów dotyczących zwrotu kosztów oraz diet posłów, zgodnie ze statutem posła, który wejdzie w życie w lipcu 2009 r.; prosi o przekazanie Komisji Kontroli Budżetowej kopii wstępnego sprawozdania przyjętego w dniu 13 grudnia 2006 r. oraz innych dokumentów w sprawie stanowiska, opracowanych przez grupę roboczą; podkreśla, że kontrola dodatków parlamentarnych dla posłów będzie miała dla grupy roboczej niebagatelne znaczenie;
113. odnotowuje, że aktualnie Prezydium nie zamierza zmieniać zasad zwrotu kosztów podróży posłów z myślą o zwrocie tym posłom, którzy sobie tego życzą, jedynie poniesionych kosztów podróży; w 2005 r. 27 posłów zwróciło Parlamentowi część dodatku z tytułu kosztów podróży (148 963,57 EUR);
114. odnotowuje, że delegowani urzędnicy zatwierdzający dokonywali systematycznych przeglądów umów długoterminowych Parlamentu, w wyniku których nie wykryto sytuacji mającej niekorzystny wpływ na jego interesy finansowe; wyraża zadowolenie, że w przyszłości operacja ta będzie realizowana corocznie, a jej wyniki będą zawierane w rocznych sprawozdaniach z działalności;
115. odnotowuje, że w związku z rozszerzeniem w 2004 r. stworzono 984 etaty dla urzędników: 489 w 2003 r., 355 w 2004 r. i 150 w 2005 r.; do końca listopada 2006 r. zatrudniono 518 urzędników i 336 pracowników czasowych; ponadto do końca listopada 2006 r. zatrudniono także 65 pracowników kontraktowych z Bułgarii i 79 z Rumunii;
116. przyjmuje do wiadomości problemy natury prawnej i organizacyjnej związane z wprowadzeniem systemu podpisów elektronicznych: z prawnego punktu widzenia wymagane byłoby doprecyzowanie, jak pogodzić ten projekt z przepisami regulaminu dotyczącymi składania poprawek na posiedzeniu plenarnym; z organizacyjnego punktu widzenia należałoby ponownie określić warunki składania poprawek i zadawania pytań parlamentarnych;

-
117. zapytuje Sekretarza Generalnego, w jaki sposób zamierza on wdrożyć Porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa;
 118. przypomina, że komisja dyscyplinarna zakończyła prace w sprawie przypisania odpowiedzialności za różnicę w wysokości 4 136 125 franków belgijskich między stanem kasy a odpowiednimi rachunkami z 1982 r.; zwraca się do Sekretarza Generalnego o poinformowanie Komisji Kontroli Budżetowej o wyniku procedury dyscyplinarnej oraz czy powyższa kwota, wraz z odsetkami, została odzyskana.
-